

ROČ. 1938

ČÍSLO 1

BIBLICKÉ
ÚKOLY

svin. sazba pov. pod. pošt. s tel. č. 78044/VL
z 27. XI. 1929 Poštovní úřad Brno 6.

BIBLICKÉ ÚKOLY

pro 1. čtvrtletí 1936

Život a učení Pána Ježíše

V

Dary třinácté soboty
jsou pro oddělení Dálného východu

Biblické úkoly. • Pomůcka ke studování Bible. • Vychází čtyřikrát
v roce. • Předplatné Kč 9.— ročně. • Jednotlivá čísla Kč 2-30 •
Vlastním nákladem vydává ADVENTNÍ NAKLADATELSTVÍ
V BRNĚ-KRÁLOVĚ POLI

Sabbath-School-Lessons bohemian, First Quarter 1936.

V domě farizea ; podobenství o veliké večeři

1. Ke komu byl Kristus jednou v sobotu pozván? Luk. 14, 1

2. Kdo byl mezi přítomnými? V. 2

Lze říci, že nemocný tam byl pozván, aby se shledalo, co Kristus učiní za takových okolností.

3. Jakou otázku velmi zajímavou, Kristus dal farizeum? Co potom učinil? V. 3. 4

4. Jakou další otázku dal Kristus na základě Pisma? Jak se k tomu chovali farizeové? V. 5. 6

5. Při které příležitosti dal již jednou podobnou otázku? Luk. 13, 11—17

Pravá skromnost a pohostinnost

6. Co Kristus pozoroval, když hosté zaujímali místa k hostině? Luk. 14, 17

„Pohovky, na nichž hosté při hostině odpočívali, byly tak postaveny, že zabírali tři strany čtyřuhelníku. Čtvrtá strana byla volná, aby služebníci mohli přinášeti pokrmy. Pohovky na pravé straně, byla čestná místa; ostatní byla místa nižší. Podobně rozlišovala se i jednotlivá místa . . . Rabini vždy toužili po vyšších místech.“ (Geikie)

7. Když Ježíš vypravováním káral jejich sobectví (v. 8—11), zdůrazňoval následující:

a) Proč nemají býti volena nejpřednější místa

b) Co by mohlo býti příčinou k zahanbení

c) Jaké místo jest lépe vyhledati

d) Co by mohl říci hostitel

e) Potrestané povyšování sebe

f) Odměna pravé pokory

8. Jakou radu potom dal hostitel? Co se obyčejně pokládá za samozřejmé, když boháč je pozván k hostině? V. 12—14

Podobenství o večeři

9. Co pravil jeden host, když to slyšel? V. 15

„Slova Kristova byla tedy pokáráním jejich sobectví. Farizeům se naprosto nelíbila. V naději, že rozhovoru dá jiný

směr, zvolal jeden z nich zdánlivě zbožně: „Blahoslavený, kdo jí chléb v království Božím.“ Tento muž mluvil s velikou jistotou, jako by si sám byl jist místa v království nebeském . . . Farizeus nepomyslel na to, jestli je hoden vejíti do nebe, ale těšil se na to, co v nebi bude moci požívat. Jeho úmyslem bylo svou poznámkou odvrátiti myšlenky přítomných hostů od předmětu jejich praktické povinnosti Kristus četl v srdci tohoto domýšlivého člověka a upřev naň svůj zrak, ukázal společnosti povahu a cenu jejich přítomné přednosti. Předložil jim, že nyní, právě nyní musí něco činiti, aby mohli býti účastni budoucích požehnání.“ Gleichnisse 218. 219

10. Jaké podobenství Ježíš vyprávěl? Co oznamoval služebník v podobenství? V. 16. 17

Ve východních zemích bylo a je dsoud zvykem, služebníkem vyzvati, aby přišli hosté, kteří již dříve byli pozváni. Odmítnutí pozvání v poslední chvíli, bylo velikou urážkou.

11. Co všichni počali činiti? Jak se vymlouvali? Jaká toho byla příčina? V. 18—20

„Žádná z výmluv nebyla odůvodněna povinností opravdu naléhavou. Muž, který musil jíti, aby shlédl pole, již je koupil. Příčinu jíti a shlédnouti pole lze přičísti tomu, že celou pozornost věnoval koupi. Také spřežení volů bylo koupeno. Shlédnouti je mělo uspokojiti žádost kupcovu. Aní třetí výmluva neměla hlubšího důvodu. Skutečnost, že pozvaný host pojal ženu, nemusila zabrániti, aby nešel k hostině. Jeho žena byla by také uvítána. On však měl učiněné vlastní plány k svému obveselení, a ty mu byly žádoucnější, než býti na hostině, jak to byl slíbil. Měl větší radost ve společnosti jiných než v hostitelově. Neprosil o omluvení a při vyřizování své odmítavé odpovědi nebyl ani zdvořilý. Slova „proto nemohu přijíti“, svědčila o pravdě: Nic mi na tom nezáleží. — Všecky tyto výmluvy prozrazovaly, že myšlenky zabývaly se jinými věcmi, že pozvaní hosté měli na zřeteli docela něco jiného. Pozvání, jež byli přijali, odložili stranou a svou lhostejností urazili ochotného přítele.“ (Gleichnisse 219. 220)

12. Co přikázal hospodář, když služebník vyřídil svou zkušenosť? V. 21

13. Co potom oznámil služebník? Kam byl poslán hledati hosty? V. 22. 23

„Přinut“. Co jediné je správným přinucením, jež křesťan může použiti? Veliká vážnost, mnohé modlitby, rady a prosby tvoří dohromady moc, již nelze odporovati. Ke způsobu, jímž poselství jest neseno světu a pohanům, náleží také osobní úsilí jednotlivých členů pro jiné.

14. Co Mistr pravil o těch, kdož nepřijali pozvání? V. 24

„Žijeme v době, kdy lidstvu zaznívá poslední poselství milosti, poslední pozvání. Rozkaz: „Vyjdi na cesty a mezi ploty“, brzy bude úplně proveden. Pozvání Kristovo dojde k jedné každé duši. Poslové praví: „Pojďte, nebo připraveno jest všecko!“ Nebeští poslové stále ještě spolupůsobí s nástroji lidskými. Duch svatý tě vábí přerozličným zkúsobem, abys mohl přijíti. Kristus čeká na jakékoli znamení, že závory jsou odstraněny a dveře srdce tvého otevřeny. Andělé čekají, aby do nebe nésti mohli radostné poselství, že jest nalezen jiný hříšník ztracený. Nebeské zástupy čekají a jsou připraveny zasáhnouti do svých harí k zaznění chvalozpěvu, že jiná duše přijala pozvání k hostině evangelia.“ (Gleichnisse 235)

K uvažování: Druh sobectví, jaké v tomto úkole je zvláště pokáráno. Pravá příčina, jež někomu zbraňuje přijmouti pozvání nebeské. Význam posledního poselství, jež je světu zvěstováno.

2. úkol. — 11. ledna 1936. Z. s. 16.19

Ztracená ovce; ztracený peníz; ztracený syn

1. Jací lidé přišli k Pánu Ježíši, aby Ho slyšeli? Jak reptali farizeové a zákoníci? Luk. 15, 1. 2

„Když se ke Kristu shromáždili „celní a hříšníci“, vyjádřili rabíni svou nelibost. Pravili: „Tento hříšníky přijímá a jí s nimi.“ Tímto obviňováním naznačovali, že Kristus rád se stýká s hříšníky a nečistými a jejich bezbožnost že Mu není žádnou urážkou . . . Tyto strážce lidské společnosti po-

horšovalo. že ten, s nímž měli ustavičné hádky, ale jehož čistý život je odsuzoval, stýkal se s vyvrhely lidstva. Naprosto nesouhlasili s jeho způsobem. Pokládali se za vzdělanější a mnohem nábožnější, ale příklad Kristův odhaloval jejich sobectví.“ (Gleichnisse 183)

2. Jaké podobenství vypravoval Kristus, aby ukázal své ocenění jednotlivce? V. 3. 4

„V zástupu, který obkličoval Ježíše, byli pastýři a muži, jež své peníze vložili do stád ovcí i dobytčat, a všichni ti dobře mohli porozuměti použitému obrazu . . . Jako pastýř miluje své ovce a nemůže mít klidu, když mu chybí jen jedna jediná, tak mnohem větší měrou miluje Bůh duši ztracenou . . . V podobenství jde pastýř, aby hledal jednu ovci — nejmenší počet, jaký vůbec může přijít v úvahu. Kdyby tedy byla ztracena jen jedna duše, byl by Kristus zemřel za tuto jedinou duši.“ (Gleichnisse 184)

3. Co činil pastýř, když našel ztracenou ovci? K čemu pozval své přátele? Pak Pán použil tohoto podobenství? V. 5—7

„Zabloudivá ovce jest nejubožejším tvorem. Pastýř ji musí hledati, neboť sama nemůže nalézt cestu, aby se dostala zpět k stádu. Tak je to s člověkem, který odešel od Boha; jest bezmocný, jako ta ztracená ovce, a kdyby láska Boží nešla za ním, aby jej zachránila, nikdy by nenašel cestu zpět k Bohu. — Díky Bohu, že Kristus našim zrakům nepředstavil obraz pastýře vracejícího se bez ovce a naplněného zármutkem. V podobenství není řeč o nezdaru, nýbrž o úspěchu a veliké radosti nad znovuzískáním ztraceného. V tom jest pro nás božské ujištění, že ani jedna zabloudivá ovce stáda Božího není zapomenuta, ani ponechána bez pomoci. Kristus zachrání každého, kdo se chce nechat vyprostiti z prohlubně zkázy a ostnů hřícha.“ (Gleichnisse 185)

Ztracený peníz

4. Jaké další podobenství ukazuje, jak horlivě má být hledáno ztracené? V. 8

Domy na Východě jsou tmavé, často bez oken; protože se málo uklízí, je tam mnoho prachu a smetí. K hledání peníze v takové místnosti jest zapotřebí světla.

„Dvě tato podobenství představují dvě rozličné třídy.

Ztracená ovce ví, že je ztracena. Ona odešla ze stáda a sama se nemůže zachrániti. Představuje ty, kdož poznávají, že jsou odloučení od Boha a obklíčeni těžkostmi, protivenstvím a pokušenými. Ztracený peníz naproti tomu představuje ty, kdož jsou mrtví ve vinách a hříších a svého stavu nejsou si vědomi . . . V podobenství jest naučení pro rodiny. Často jest v rodině veliká lhostejnost ve věcech spasení rozličných členů rodiny. Může mezi nimi býti jeden, který jest odcizen Bohu a přece, jak málo jest péče v rodině, aby ani jeden od Boha jim svěřený, nebyl ztracen. Groš, který leží v prachu a smeti, je stále stříbrným penízem. Jeho vlastník jej hledá, protože má cenu. Tak i každá duše, iakkoli hříchem zotročena, v očích Božích jest vzácná.“ (Gleichnisse 191. 192)

5. Kdo se raduje, když úsilí o ztracené má úspěch? V. 9. 10

museli přestat

Ztracený syn

už se nemohli

6. Kdo je v podobenství o ztraceném synu představen otcem, mladším synem a starším bratrem? V. 11—32

„V podobenství o ztraceném synu jest nám ukázán způsob zacházení Páně s těmi, kteří poznali lásku Otcovu, ale pokušiteli dovolili, aby je vedl podle své vůle. — Starším synem byli představeni nekající Židé, žijící za dnů Kristových, jakož i farizeové všech dob, kteří s pohrdáním pohlíželi na ty, kdož pro ně byli jako ti celní a hříšníci. Protože sami neupadli do těch nejhorších neřestí, jsou plní samospravedlnosti Připomínky, jež otec v podobenství činil staršímu synu, byly něžné prosby Boží k farizeům. „Všecky věci mé jsou tvé“ — ne jako odměna, ale jako dar. Jako ztracený syn můžete toho dosáhnouti i vy, jako nezasloužený dar lásky Otcovy.“ (Gleichnisse 196. 207)

7. Jak mladší syn projevil svou nespokojenost? Jak nezávisle si počínal, když jeho přání bylo splněno? V. 12. 13

8. Jaké byly následky povolování jeho žádostí? V. 14—16

„Ať jakékoli je zdání, přece marný je každý život, jehož nejhlavnější věcí jest vlastní já. Kdo se pokouší žíti bez Boha, rozmrhá svůj statek. Promarní vzácná léta, síly rozumu i srdce a pro vždy se ničí. Člověk, který se odlučuje od Boha, aby sloužil sám sobě, stane se otrokem mamonu. Člověk, jež Bůh stvořil pro společenství andělů, snižuje se k službě zem-

ské, hovadí. Takový jest konec sloužení svému vlastnímu já.“ (Gleichnisse 199)

9. Jakou změnu způsobily okolnosti v mysli ztraceného syna? K čemu se rozhodl? Co si předsevzal říci otci? V. 17—19

10. Jaký měl důkaz lásky otcovy, když se blížil k domu otcovskému? Kolik řekl z toho, co si předsevzal? V. 20. 21

„Když veselý, bezstarostný mladík opouštěl domov, neměl ponětí a zármutku a touze, jež zůstaly v hrudi otce. Když se svými špatnými společníky tančil a utrácel, nepomyslel na stín, který zastřel jeho domov. A nyní, když zemdlenými a těžkými kroky šel k domovu, nevěděl, že někdo čeká na jeho návrat. Ale „když ještě opodál byl“, otec jej poznal. Láska má dobrý zrak. Ani zpustlost způsobená dlouholetým životem v hříchu, nemůže syna skrýti před zraky otce. Milosrdenstvím byv lnut, příběh, padl na šíji jeho a políbil ho.“ (Gleichnisse 201)

11. Co přimělo hříšníka ku pokání? Řím. 2, 4; Jer. 31, 3; Jan 16, 8

12. Jak otec přijal kajícího syna? Luk. 15, 22—24

13. Kde byl starší syn, když se jeho bratr vracel? Jak zvěděl, co se stalo? V. 25—27

14. Jak starší syn ukázal nelibost nad návratem bratra? Co řekl svému otci? V. 28—30

15. Jak zněla odpověď otce? V čem zhřešil starší bratr? V. 31. 32

Starší bratr byl samospravedlivý. Nesprávně si vykládal lásku svého otce a byl tvrdý k svému bratru. Otec jej však nekáral, ačkoli to zasluhoval, ale snažil se laskavým způsobem vysvětliti jeho omyl.

K uvažování: Do jaké míry působí na můj život nezávislé myšlení a činění? Jak na mne působí život jiných? V jakém vztahu k tomuto úkolu jest Žalm 103, 13?

3. úkol. — 18. ledna 1936. Z. s. 16.29

Podobenství o nespravedlivem šafáři

1. O kom Kristus mluvil v jiném podobenství? Jakou zprávu o něm obdržel jeho pán? Luk. 16, 1

„Spasitel byl od farizeů kárán, že se stýká s celnými a hříšníky; to však nijak nezmenšilo jeho zájem a úsilí o ně. Viděl, že jejich povolání přivedlo je do pokušení. Byli obklíčeni svody k hříchu. První nesprávný krok byl snadný a potom na přestoupené půdě šlo to rychle dolů k větším nepoctivostem a nesprávnostem. Kristus pokoušel se všemožným způsobem uvést je na vyšší cíle a šlechetnější zásady. Tento účel měl také na zřeteli v podobenství o nevěrném šafáři. Mezi celnými se stalo právě něco takového, jako bylo uvedeno v podobenství a ve vyličení, jak je Kristus podal, oni poznali své vlastní počínání si. Jejich pozornost byla tím upoutána a z obrazu jejich vlastního nečestného počínání vzali si mnozí naučení plné pravdy nebeské.“ (Gleichnisse 364)

2. Co požadoval bohatý muž od svého šafáře? V. 2

3. V jakých těžkostech octl se šafář? V. 3

4. K čemu se rozhodl? Jak získal přátele mezi dlužníky svého pána? V. 4—7

„Nevěrný služebník strhl jiné nevěrnosti. Podvedl svého pána k svému prospěchu, a tím, že dlužníci s tím souhlasili, zavázali se přijmouti jej jako přítele.“ (Gleichnisse 364)

5. Co bohatý muž potom učinil? V. 8a

„Světský člověk pochválil prozřetelnost muže, který jej oklamal. Ale pochvala bohatého muže nebyla pochvalou Boží. Kristus nechválil nevěrného šafáře, nýbrž použil jenom dobře známého způsobu, aby znázornil naučení, které chtěl dáti.“ (Tamtéž)

6. Co Kristus pravil o synech tohoto světa? V. 8b

„Když Kristus pověděl podobenství, pravil: ‚Synové tohoto světa opatrnější jsou než synové světla.‘ To znamená, že lidé ve světě ve své práci pro sebe zjevují více moudrosti a opravdovosti než domnělé dítky Boží v službě Pánu. Tak tomu bylo v dobách Kristových i v době nynější. Pohlédme jenom na život mnohých, kteří tvrdí, že jsou křesťané. Pán je vyzbrojil schopnostmi, silou i vlivem a svěřil jim peníze, aby mohli býti jeho spolupracovníky ve velikém plánu vykoupení. Všecky dary Boží měli by býti použity ke spáse lidstva, ku pomoci trpícím a potřebujícím . . . Všecko, co není zapotřebí

k zachování života jest lidem svěřeno, aby činili dobré a tak byli ku požehnání jiným.“ (Gleichnisse 367)

7. Jaké naučení Kristus dal o bohatství? V. 9

„Kristus pravil: ‚Čiňte sobě přátele z mamony nepravosti, aby, když byste zhynuli, přijali vás do oněch věčných stanů.‘ Bůh, Kristus a andělé, všichni slouží zarmouceným, trpícím a lříchem obtíženým. Oddejte se Bohu k podobnému dílu, použijte svých darů k tomuto účelu a stanete se účastníky v práci s nebeskými bytostmi. Vaše srdce tlouci budou v souladu s nimi. Budete jim podobní povahou. Tito obyvatelé věčných stanů nebudou vám cizinci. Když zěmské věci pomínou, uvítají vás strážcové nebeských bran.“ (Gleichnisse 369)

8. Co jest přikázáno těm, kdo jsou bohatí v pozemských statcích? 1. Tím. 6, 17—19

9. Podle jakého pravidla lze posuzovati věrnost a nevěrnost? Luk. 16, 10

10. Jak Ježíš vysvětlil toto podobenství? V. 11. 12

11. Jakou skutečnost v sloužení dále zdůrazňoval? Jak se povede služebníkovi, který by chtěl sloužiti dvěma pánům? V. 13

12. Jak farizeové přijali toto podobenství a slova Ježíšova? V. 14

13. Na koho to Kristus použil? Jaký je rozdíl mezi úsudkem Božím a lidským? V. 15

„Pamatujte stále na to, že jste šafáři Boží a že jste odpovědni za časné dary, jež vám propůjčil, abyste je moudře používali k jeho cti. Nechcete opravdově pohleděti do svého srdce a zkoušeti pohnutky, jež vás pudí k činu? . . . Když to pokládáte za lepší používatí svých prostředků k většímu hromadění pozemských statků a skoupě dávatí na dílo Boží, pak se také spokojte tím, když nebeské poklady obdržíte podle toho, co vkládáte na věc Boží.“ (Testim. IV. 118)

K uvažování: Jak může býti bohatství ku požehnání nebo k zlořečenství? Odpovědnost za používání statků. Správné používání věcí malých a velkých. Kristus posmíván.

Vzkříšení Lazara; úklady velekněží

1. Jakou zprávu Kristus obdržel od přátel z Betanie, když byl mimo Judstva? Jan 11, 1—3

2. Co pravil Ježíš, když uslyšel, že Lazar je nemocen? Jak si jich Pán vážil? V. 4. 5

„Nemoc se stále zhoršovala a již ohrožovala jeho život. Marie a Marta vždy neklidněji a toužebněji vyhlíželi po Pánu. Pokud v jejich bratru byla jiskra života, modlili se a doufali, že Ježíš přijde. Ale posel se vrátil sám. Přinesl však poselství: „Nemoc ta není k smrti.“ Proto se těšili naději, že Lazar bude živ. Něžně se pokoušeli téměř bezvědomému nemocnému dáti naději a zmužilost. Lazar však zemřel. Obě sestry byly hořce zklamány, ale milost Kristova je povzbuzovala a chránila, aby Spasitele nekárali.“ (Desire 526. Leben 288)

3. Jak dlouho čekal Kristus, než se vydal do Betanie? Jaký rozhovor nastal, když navrhl jíti do Judstva? Co odpověděl na námitky? V. 6—10

Na námitky učedníků odpověděl Ježíš slovy: „Zdaliž není dvanácte hodin za den? Jsem pod ochranou svého Otce nebeského. Dokud činím vůli jeho, jest můj život bezpečn. Dvanáct hodin mého dne dosud neuplynulo; již se sice hodně stmívá. ale ještě jest čas. (Desire 527. Leben 289)

4. Jak poukazoval Kristus na smrt Lazara? Jak tomu rozuměli učedníci? V. 11—13

5. Co jim Ježíš zřejmě pravil? Proč se radoval, že v nemoci Lazara nebyl v Betanii? Co řekl Tomáš, když viděl, že přes námitky učedníků Kristus chtěl jíti do Judstva? V. 14—16

Setkání s Martou a Marií

6. Co sledal Kristus, když přišel do Betanie? Co činili mnozí Židé? V. 17. 19

7. Kterou ze sester potkal Ježíš nejdříve? Co Mu pravila Marta? V. 20—22

„Cestou do Betanie věnoval se Spasitel jako vždy jindy nemocným a trpícím. Při svém příchodu poslal k sestřám posla, aby jim pověděl o jeho příchodu. Cestou na jednom tichém místě se ještě zastavil a tam prodlel. Nechtěl se

setkati s velkým zástupem rmoutících se, jenž podle zvyku židovského nařikal v domě sester, ani s Martou a Marií setkati se v tak velkém kruhu. Mezi příbuznými, kteří přišli na pohřeb Lazarovi, byli někteří, jenž zaujímali v Jerusalemě vlivná místa. Ti také byli nepřátelé Ježíšovi a s farizeji usilovali o jeho život. Kristus znal jejich záměry a proto mezi ně hned nešel. Zpráva, že Ježíš přišel, byla Martě oznámena tak opatrně, že to nikdo nezvěděl; ani Marie ve svém zármutku o tom nezvěděla. Marta se hned vzchopila a šla vstříc Pánu; Marie sice viděla sestru odcházeti, ale domnívala se, že jde k hrobu.“ (Desire 529. Leben 292)

8. Jak ujišťoval Ježíš Martu? Jak ona vyjádřila svou naději na vzkříšení? Jakou velikou pravdu Pán potom zjevil? V. 23—26

„Pán chtěl správně řídit její víru a pravil jí: „Já jsem vzkříšení i život.“ V Kristu jest život původní, vlastní. „Kdo věří v Syna Božího, má život.“ Božství Kristovo jest pro věřícího ujištěním věčného života. Kristus při tom myslel na svůj druhý příchod, kdy spravedliví mrtví vstanou neporušitelní a žijící spravedliví vzati budou do nebe, aniž by okusili smrti. Divem, který Kristus chtěl učiniti, mělo býti znázorněno vzkříšení spravedlivých mrtvých. Svými slovy i skutky označil sebe jako původce vzkříšení. On, který měl brzy zemřít na kříži, stál zde s klíči smrti, jako vítěz nad hrobem a potvrzoval své právo i moc nad věčným životem.“ (Desire 530. Leben 293)

9. Co odvětila Marta? Koho potom zavolala? Kdo šel za Marií? V. 27—31

10. Jak Marie uvítala Pána? Jak to působilo na Pána, když viděl, že všichni plačí? Co se tázal? Jak zjevil svou lásku a účast? V. 32—36

„Kristus četl v srdcích okolo stojících. Věděl, že někteří z nich budou si přátí nejenom smrti jeho, ale i Lazarovy... Neplakal jenom proto, co se bylo stalo; na Něm spočinulo břímě bídy všech věků. Viděl hrozné následky přestupování zákona Božího. Viděl, že dějiny světa, počínaje smrtí Abelovou, jsou ustavičným bojem mezi dobrým a zlým.

Pohlížeje do budoucnosti, viděl utrpení a starosti, slzy a smrt, jež budou údělem lidstva.“ (Desire 534. Leben 294)

11. Jaká otázka vznikla mezi okolostojícími? Co Kristus přikázal, když přišli k hrobu? Kdo činil námitky? Jak jí Pán odpověděl? V. 37—40

12. Jak se Kristus modlil, když kámen byl odvalen? Proč se tak modlil? Co potom zvolal? Co se stalo? V. 41—44

„V tichém hrobě nastalo hnutí. Lazar, který byl mrtev, povstal. Dosud byl ovinut rouchami, ale Kristus přikázal: „Rozvažtež jej.“ K životu vzkříšený opět stojí před Židy; nikoli porušen, slabý, se skleslými údy, ale v nejlepší síle muže. Padl k nohám Spasitele a klaněl se Mu. — Přítomní byli udiveni. Potom nastalo nevyličitelné plesání a děkování. Sestry obdržely opět bratra jako dar Boží a se slzami děkovaly Spasiteli. Zatím co sestry a přátelé radovali se ze shledání, Ježíš nepozorovaně odešel. Když potom hledali dárce života, nebyl nikde k nalezení.“ (Desire 536. Leben 298)

13. Jak tento div působil na přítomné? V. 45. 46

V radě rozhodnuto zabítí Ježíše

14. Proč byla svolána rada? Co bylo praveno? V. 47. 48

15. K jakému rozhodnutí v radě došlo? V. 49—52

„Poukazem na smrt jednoho člověka za národ chtěl Kaifáš ukázat svou známost proroctví. Byla to však známost nepatrná. Evangelista k tomu dodává: „Netoliko za tento národ, ale také, aby dítky Boží rozptýlené shromáždil v jedno.“ Přes svou zaslepenost musil Kaiáš doznati božské poslání Ježíšovo. Na rtech velekněze byla pravda změněna v lež. Státní moudrosti na kterou se odvolával, vtiskl ráz staropohanský. Pohané ve své nevědomosti zavedli obětování člověka za lidské pokolení; z podobného důvodu doporučoval Kaiáš obětování Ježíše k zachránění provinilého lidu — nikoli z jeho přestoupení, nýbrž v přestoupení, aby mohl svou cestou dále kráčet. Takovými důvody chtěl zmařití námitky těch, kteří nějak byli upoutáni na Ježíše.“ (Desire 540. Leben 302)

16. Nač od té chvíle Židé pomýšleli? Co učinil Ježíš? V. 53. 54
K uvažování: Útěcha tohoto úkolu pro zarmoucené. Ježíšova účast v každém zármutku. Jak snadno hlas Ježíšův proniká

hrob. Tatáž moc, která tělo probudila ze smrti, může také zachrániti srdce mrtvé v hříších. Jistota vzkříšení.

5. úkol. 1. února 1936. Z. s. 16.51

Prosící vdova; dva modlitebníci; žehnání dítek

1. Co Ježíš pravil o modlitbě? Luk. 18, 1

2. Jaké povaly byl soudce v podobenství? V. 2

V dřívějších dobách měli Izraelští v každém městě soudce, který byl povinnen zastávat se práva bez rozdílu osob. Tento obyčej byl ještě za dnů Pána Ježíše.

3. Oč prosila vdova? V. 3.

„Prosba vdovy: ‚Pomsti mne nad protivníkem mým‘, představuje prosbu dítek Božích. Satan jest tím velikým protivníkem. Jest „žalobníkem bratří“, který je před Bohem obžalovává dnem i nocí. Vždycky usiluje dítky Boží nesprávně představit, je obžalovati, podvésti a zničiti. Proto Kristus v tomto podobenství učí své učedníky prositi o vysvobození z moci satana a jeho nástrojů.“ (Gleichnisse 164)

4. Jak se soudce choval k prosbě vdovy? Co bylo příčinou změny jeho názoru? V. 4. 5

V tomto podobenství není Bůh přirovnán k nespravedlivému soudci, nýbrž jest ukázán pravý opak. Když nemilosrdný, bezbožný soudce, který myslil jenom na sebe, vyslyšel prosbu vdovy pro její vytrvalost, tím spíše vyslyší nás náš Otec nebeský, když k Němu budeme volati. Vdova byla soudci asi cizí; on jí nic neslíbil, a ona k němu mohla jíti jenom v určitou dobu a k tomu ještě proti jeho vůli; naproti tomu však vyvolení Boží jsou jeho milými dítkami, v nichž On má zalíbení. Mají od Něho mnohá a vzácná zaslíbení a jsou vyzváni, aby k Němu přicházeli každého času.

Ustavičná modlitba

5. K jakému naučení Kristus použil tohoto podobenství? V. 6. 7

6. Jak je zdůrazněno zaslíbení spravedlnosti? Jakou otázkou ukončil Kristus toto podobenství? V. 8

Právě tím se modlí.
7. Kde je také zdůrazněna vytrvalá modlitba? 1. Tes. 5, 17; Řím. 12, 12

V těchto verších jest obsaženo následující:

- a) Býti modlitebného ducha i když není možnost mluvit slova;
- b) nikdy lehkomyšlně nezameškati určenou chvíli k modlitbě;
- c) předkládati své prosby v modlitbě tak dlouho, až jsme vyslyšeni anebo jsme v tom směru pochopili vůli Boží.

8. Komu Pán vyprávěl další podobenství? Jakými dvěma osobami představil ducha modlitebného? Luk. 18, 9. 10

9. Jaký rozdíl ukázal se v chování i slovech obou mužů? V. 11—13

Farizeus nemodlil se v tom smyslu, že by od Boha něco prosil anebo Mu děkoval. Pokrytec mluvil sám k sobě ve způsobu modlitby díky. „Čím blíže přicházíme k Pánu Ježíši a čím jasněji poznáváme jeho čistou povahu, tím zřetelněji pochopíme velikou hříšnost hříchu a tím méně budeme nakloněni vyvýšovati sebe. Ti, kdož nebe označují za svaté, jsou posledními, kteří by se vychloubali svou vlastní dobrotou.“ (Gleichnisse 158)

...neboť každý z nás má své vlastní hříchy.
10. Co zjevuje farizeovo srovnávání sebe s jinými? 2. Kor. 10, 12

Kdo se měří podle jiných, postavuje se na nízký stupeň. Ale jak rádi to lidé činí? *neboť každý z nás má své vlastní hříchy.*

„Právě ti, kdož doznávají, že nejsou spravedliví, jsou přesvědčeni o tom, že nejsou nejšpatnějšími lidmi na světě; a z toho se radují. Lidé, kteří lhou, vychloubají se, že nekradou. Lidé, kteří lhou a kradou, těší se z toho, že nejsou opilci. Lháři, zloději a opilci utěšují se myšlenkou, že se nikdy nedopustili cizoložství. Lidé, kteří přestupují všechna příkázání zákona mravního, děkují Bohu, že nejsou pokrytci a nepředstírají, že jsou řádní... Ozvěna modlitby farizeovy naplňuje nyní celý svět. Zřídka lze ve světě nalézt člověka, který by se nedomníval, že je lepší než mnozí jiní lidé, ba lepší než všichni lidé. (H. C. Trumbull)

11. Jaký byl výsledek obou modliteb? Jakou zásadou pravdy Ježíš ukončil toto podobenství? Luk. 18, 14

Oba muži na své modlitby obdrželi, co chtěli: Farizeus tuctu a chválu od lidí, celný odpuštění svých hříchů.

Ježíš miluje dítky

12. Proč byly k Ježíši přinášeny dítky? Jak tomu učedníci zbraňovali? V. 15

13. Co jim pravil Spasitel? V. 16

14. Jakou vírou musí každý přijmouti slovo Boží? V. 17

Jako tehdy učedníci, tak i nyní mnozí svými slovy anebo skutky praví, že dílo Boží jest příliš důležité, než aby mohlo býti zdržováno pozorností, věnovanou dítkám! Dítkám jest zbraňováno všelijak: 1. Nedostatkem účasti v náboženských věcech a správného vyučování náboženství od rodičů v domově; 2. zanedbáváním křesťanského vychování; 3. tím, že v bohoslužbě jest jehňátkům stáda věnováno málo pozornosti, takže si je nezamilují; 4. že církev a služebníci evangelia jsou kritisováni v přítomnosti dětí.

K uvažování: Rozdíl mezi nespravedlivým soudcem a našim laskavým Otcem nebeským. Pravý duch modlitebný. Království nebeské náleží těm, kdož jsou dětského smýšlení.

6. úkol. — 8. února 1936. Z. s. 17.03

Bohatý mládenec

1. Kdo přišel k Pánu Ježíši a co se tázal? Mat. 19, 16

2. Jak mu Pán Ježíš odvětil? V. 17a

„Tento muž oslovil Pána Ježíše prostě jako učeného rabína a nepoznával v Něm Syna Božího. Spasitel odpověděl: ‚Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než jediný, totiž Bůh.‘ Z jakého důvodu nazýváš mne dobrým? Jenom Bůh jest dobrý; jestliže uznáváš, že jsem dobrý, musíš mne přijmouti jako Syna a zástupce Božího.“ (Gleichnisse 385)

3. Jak můžeme vjítí do života? V. 17b

4. Co se dále tázal mládenec? Z kterého zákona uvedl Pán několik přikázání v odpověď? V. 18, 19

5. Co pravil mládenec, že činil? V. 20

„Mládenec měl jenom povrchní pochopení zákona. Posuzuje podle lidského měřítka, zachoval svou povahu bez úhony. Na venek byl jeho život velkou měrou prost lží; ba domníval se, že jeho poslušnost jest bez vady. Přece však měl skrytou bázeň, že mezi ním a Bohem není všecko v pořádku. To dalo podnět k otázce: Čeho se mi ještě nedostává?“ (Gleichnisse 386)

6. S jakými pocity pohlížel Spasitel na mládence? Co mu radil? Čeho se mu nedostávalo? Mar. 10, 21

7. Jak se mládenec zachoval v této chvíli? V. 22

„Kristus pohleděl na mládence a zatoužil po jeho záchraně. Přál si, aby jej mohl vyslati jako posla ku požehnání lidem. Za to, čeho se pro Ježíše měl vzdáti, nabízel mu společenství se sebou. Privil: ‚Následuj mne!‘ Petr, Jakub a Jan s radostí přijali tuto přednost. Mládenec pohleděl na Ježíše s údivem. Jeho srdce bylo přitahováno k Spasiteli. On však nebyl ochoten přijmouti Spasitelovy zásady sebeobětování. Dal přednost svému bohatství.“ (Gleichnisse 388)

Nebezpečí bohatství

8. Co Ježíš pravil při této zkušenosti? Jak opakoval svůj výrok, když se tomu učedníci podivovali? V. 23. 24

Clarke k tomu poznamenává: „Pozemské bohatství jest velikou překážkou spasení, neboť je téměř nemožné míti je a nepřilnouti k němu srdcem. Kdo miluje svět, není lásky Otcovy v něm.“ 1. Jan. 2, 15

Kristus uznal, že bohatství skrývá v sobě nebezpečí odvésti srdce od Boha. Kdo své bohatství miluje, učiní si je modlou a spoléhá na ně. Kdo si svého bohatství tak váží, nemůže opravdu následovati Spasitele. Bůh svěřil lidem prostředky, aby byli jeho nástroji ku pomoci a k podporování jeho díla na zemi.

9. Jakého příkladu k tomu použil? V. 25

„Boháč nevejde do království nebeského pro své bohatství. Jeho bohatství nedává mu nároku na dědictví svatých v světle. Vstupu do města Božího může člověk dosáhnouti jenom skrze nezaslouženou milost Kristovu. Bohatých ne méně než chudých týkají se slova: „Nejste sami svoji, nebo koupěni jste za mzdu.“ Jestliže tomu lidé věří, budou své

bohatství pokládati za svěřené jim dary od Boha, jež, jak On chce, používati budou k zachránění ztracených a ku prospěchu trpících a chudých. To však není možné člověku, jehož srdce lpí na pokladech zemských. Protože jeho duše poutána jest k službě mamonu, jest hluchý k volání lidské bídy.“ (Gleichnisse 389)

10. Jak slova Ježíšova působila na učedníky? Co zvolali? Mat. 19, 25

Snad nemohlym, kteří se učí tomuto úkolu, bude bohatstvím zabráněno vstoupiti do království nebeského; ale tuto zásadu lze použiti pro všechny. Některým bude zbráněno jejich usilováním po bohatství; jiným, že toužili po cti a slávě; jiní se bojí, co by řekli členové rodiny; někteří musí zůstatí venku, že nechtěli vyznati svou nepravost; jiní, že se nechtěli vzdáti svých špatných zvyků.

11. Jak Spasitel potěšoval učedníky, když viděl jejich údiv? V. 26

„Co nám bude?“

12. Co se tázal Petr? V. 27

13. Jaká odměna jim byla zaslíbena? V. 28

14. Co je zaslíbeno všem následníkům Ježíšovým, kteří jsou ochotni přinéstí oběť? V. 29

Verš 30 zdá se býti úvodem k podobenství v další kapitole a znamená, že všichni následovníci Kristovi si mají býti rovni.

K uvažování: Co mně se nedostává? Správné rozhodnutí v těžké době. Nebezpečí bohatství a jiné překážky v duchovním životě. Osud bohatého mládence.

7. úkol. — 15. února 1936. — Z. s. 17.16

Podobenství o dělnících na vinici

1. S čím Ježíš srovnal království nebeské? Mat. 20, 1

Petr se tázal po odměně za službu. Tento úkol jest pokračováním odpovědi Ježíšovy.

2. Jak se dohodl hospodář s dělníky, které nejprve najal? Kam je poslal? V. 2

TEOLOGICKÝ SEM
Církve adventistů

V Sázavě

K N I H O V I

3. Co učinil hospodář později? Jaký byl rozdíl v podmínce za práci s prvně najatými? V. 3. 4

4. V kterou hodinu se to opakovalo? V. 5

5. V které pozdní době najal jiné dělníky? Co s nimi ujednal? V. 6. 7

Výplata dělníků

6. Co pán vinice řekl večer svému šafáři? V jakém pořadí měl dělníkům zaplatiti? V. 8

Výplata začala u dělníků posledně najatých. Kdyby byli dělníci obdrželi svou mzdu v tom pořádku, jak byli najati, byli by zajisté první vzali svůj peníz a spokojeně šli domů. Lakota a závist nastala v jejich srdci teprve tehdy, když viděli, že jiní jsou na tom lépe než oni. Sobectví nemůže vjíti do nebe. Toto podobenství také ukazuje, že věčný život nemůže býti zasloužen, nýbrž jest udělen z milosti a lásky Dárce.

7. Jakou mzdu obdrželi najatí o jedenácté hodině? Co očekávali ti, kteří byli najatí první? V. 9. 10

„V podobenství první dělníci najatí byli ochotni pracovat za určitou částku, kterou také obdrželi a nic víc. Později najatí dělníci věřili slovům hospodáře: ‚Co bude spravedlivého, dám vám.‘ Nevyptávajíce se na svou mzdu, osvědčili tak, že mu důvěřují. Věřili jeho spravedlnosti a poctivosti. Nebyli odměněni podle vykonané práce, ale podle štědrosti hospodáře.“ (Gleichnisse 392)

8. Jak se projevilo smýšlení dělníků? V. 11. 12

„Hospodářovo zacházení s dělníky na vinici představuje Boží zacházení s lidmi. Ono směřuje proti obyčejům lidským. Ve světských obchodech řídí se odměna podle vykonané práce. Dělník očekává, že mu bude vyplaceno jenom to, co zaslouží. V tomto podobenství však Ježíš ukázal zásady království svého — království, které není z tohoto světa. On se neřídí podle obyčejů lidských.“ (Gleichnisse 392)

9. Co odpověděl hospodář jednomu z dělníků na všeobecnou nespokojenost? V. 13. 14

„V podobenství uvedení první dělníci představují ty, kdo pro vykonanou práci se domýšlejí míti nárok nad jiné. V práci zjevují lehkovážnost, jsou spokojeni sami se sebou a

neosvědčují sebezapření a obětavost. Snad prohlašují, že celým svým životem chtějí sloužiti Bohu, již asi také zakusili těžkosti, nedostatky a zkoušky a proto se mají za oprávněné odměny. Více myslí na odměnu než na přednost, že smí býti služebníky Kristovými. Podle jejich mínění zaslужují za svou práci a za obětavost větší cti než jiní; a jelikož tento nárok není uznán, jsou uraženi. Kdyby byli pracovali laskavě a důvěřivě, byli by dále zůstali prvními; ale jejich svárlivá, reptavá povaha, Kristu nepodobná, osvědčuje, že nejsou hodni důvěry. Zjevuje to jejich přání po vyvýšení sebe, jejich nedůvěru k Bohu a žárlivost proti jejich bratřím.“ (Gleichn. 394)

10. Co se tázal hospodář k ospravedlnění svého zacházení? V. 15

„Bůh nepohlíží na to, jak dlouho jsme v práci, nýbrž s jakou ochotou a věrností pracujeme. Ve všem našem sloužení žádá úplné odevzdání našeho já. Nejmenší povinnost, vykonaná upřímně a nesobecky, jest Bohu milejší než veliké dílo, které nese stopy sobectví. On pohlíží, máme-li na zřeteli ducha Kristova a kolik podobnosti Kristus zjevujeme ve svém konání. Více pohlíží na to, s jakou láskou a věrností pracujeme než na to, kolik vykonáme.“ (Gleichnisse 397)

11. Jaké naučení dal Ježíš z tohoto podobenství? V. 16

K uvažování: Následky reptání. Vykoupení jest dar. Přednost celodenní práce.

8. úkol. — 22. února 1936. Z. s. 17. 28

Ježíš předpovídá opět svou smrt; Jakub a Jan usilují o čest

1. Kam šel Kristus se svými učedníky? Jak si učinil možnost mluvit s nimi zvlášť? Mat. 20, 17

„Opětně se blížila veliká noc (fáze) a Ježíš šel do Jerusalema. V jeho srdci byl pokoj, neboť byl úplně jedno s vůlí svého Otce. Učedníci upadli do zmatku, pochybnosti a bázně.“ (Desire 547)

Všichni muži židovští byli povinni zúčastniti se slavností fázi a proto na cestách bylo mnoho poutníků.

2. Jak se Ježíš snažil připravit učedníky na blížící se události? V. 18, 19

Lze říci, že od svého zavržení v Galileji Ježíš kráčel ve stínu kříže. Svým učedníkům snažil se dáti pochopení pro své dílo a připravit je na těžké chvíle před nimi. Cestou do Jerusalema jim přesně pověděl, co se stane.

3. Nač při tom poukazoval? S jakým úspěchem? Luk. 18, 31—34

4. Kdo přišel s prosbou o zvláštní přízeň a jakou? Mat. 20, 20, 21

5. Kdo byli synové Zebedeovi? Mat. 4, 21, 22

Jakub a Jan byli první učedníci, kteří Její následovali. Radostně opustili zaměstnání i otce, aby mohli býti s Ježíšem. Od Něho byli zvláště poctěni, byvši při vzkříšení dcery Jairovy a na hoře proměnění. Jejich matka také náležela mezi věřící.

6. Nač Ježíš nejprve upozornil? Co se jich tázal? Jak odpověděli? Mat. 20, 22

I my často prosíme o něho, aniž bychom si uvědomili, jaký následek by mělo splnění naší žádosti. Když potom Pán naší žádost splní a pošle na nás zkoušku, která je potřebná k uskutečnění naší žádosti, domníváme se, že se nám přihodilo něco divného a vzpíráme se tomu. „Pít kalich“ znamená nésti všecko, co je na nás vloženo, ať dobré či zlé. „Do království Božího nedostaneme se přízní. Nemůžeme si její zasloužiti, aniž je udělováno libovolně. Je to výsledek povahy. Koruna a trůn jsou znamením dosažení výše, znamením vítězství nad sebou skrze Ježíše Krista.“ (Desire 549)

7. Jak Pán poukázal na budoucí zkušenost obou učedníků? Proč nemohl splnit jejich přání? V. 23

8. Jak se splnila slova Ježíšova o zkušenosti Jakuba a Jana? Skt. 12, 1, 2; Zjev. 1, 9

Jakub byl sťat; Jan vyhnán na osamělý ostrov Patmos. Byl vhozen do kotle vařícího oleje, ale nic se mu nestalo. Později zemřel přirozenou smrtí.

9. Co to vzbudilo v ostatních učednících? Mat. 20, 24

Nelibost deseti učedníků nad prosbou matky byla projevením jejich vlastní žádosti, aby se sami mohli dostat na tato místa.

10. Co Ježíš pravil o obyčejích ve světě? V. 25
 11. Jakým pravidlem mají se řídit následovníci Ježíšovi? V. 26. 27
 12. Jak Ježíš splnil tuto zásadu ve svém životě? V. 28.

U Mat. 20, 25—28 jest ukázán způsob tohoto světa a způsob Kristův. Skoro všechno zlo v církvi Boží pochází z nevážení této zásady a z touhy po panování.

K uvažování: Proč Ježíš opět poučoval úředníky o bližících se událostech? Jak si svět představuje velikost a pravá velikost v Bohu. Nebezpečí těch, kdož chtějí býti větší nad jiné.

9. úkol — 29. února 1936. Z. s. 17.39

Uzdravení slepého ; Ježíš u Zachea

1. S jakým nešťastníkem setkal se Ježíš na cestě do Jericha? Luk. 18, 35
2. Co se ptal slepý kolemjdoucích? Co mu bylo praveno? V. 36. 37
3. Co slepý volal? Co činil, když ho někteří chtěli umlčet? Z čeho vysvítá, že v Něm poznal Mesiáše? V. 38. 39
4. Jak Ježíš projevil svůj soucit s nešťastníkem? Jaký rozhovor mezi nimi nastal? V. 40. 41
5. Co Ježíš odpověděl na žádost slepého? Proč mohl býti uzdraven? V. 42

6. Jak tento div působil na slepého? Co činil lid? V. 43

7. Kdo tehdy byl v Jerichu? Luk. 19, 1. 2 -

„Jericho bylo kdysi městem, kde bydlívali kněží; i v této době tam ještě mnozí bydlili. Bylo to obchodní město, kde bydlilo mnoho římských úředníků a mnoho celných; také se tam zdržovalo mnoho cizinců. Zacheus, „hejtman nad celnými“, bohatý žid, byl velmi nenáviděn pro své povolání.“ (Desire 552. Leben 306)

8. Jak velmi si Zacheus přál viděti Ježíše? V. 3. 4
9. Jakou pozornost mu věnoval Ježíš, ačkoli byl obklíčen zástupem? V. 5
10. Jak to působil na Zachea? V. 6
11. Proč lidé hned reptali? V. 7

12. Jaký důkaz svého obrácení dal Zacheus? V. 8

„Tento bohatý úředník nebyl takovým svěťákem, jak se zdálo. Pod zevní světskostí a pýchou bylo srdce přístupné vlivu Božímu. Zacheus slyšel o Ježíši a pozorně sledoval všechny zprávy, které byly rozšiřovány o působení Spasitelovu. Stále mocněji vzrůstala se v něm touha po lepším životě. Před časem slyšel kázat Jana Křtitele u Jordánu a jeho volání ku pokání nenechal bez povšimnutí; i Křtitelovo naučení celným: „Nic více nevybírejte mimo to, což jest ustanoveno vám“, dotklo se jeho srdce. Znal Písmo svaté a byl jím usvědčen o nesprávnostech svého úřadu a v jeho světle poznal svou hříšnost.“ (Desire 553. Leben 306)

13. Co mu řekl Ježíš za jeho upřímnost? V. 9

Slova „i on jest syn Abrahamův“ použil Pán Ježíš asi proto, aby umlčel farizee, kteří se domnívali, že celní a hříšníci nejsou hodni života věčného.

14. Proč Spasitel přišel na svět? V. 10

„Lítost, která nezpůsobuje úplné obrácení, není pravá. Spravedlnost Kristova není pláštěm, jímž by se zakryli hříchy nevyznané a nezanechané. Pravá lítost jest zásada života, která celého člověka přeměňuje a opanovává . . . Křesťan má býti ve svém obchodním životě příkladem světu; má žiti tak, jak by žil Kristus na jeho místě. Ve všech jeho knihách má býti napsáno: „Svatost Hospodinu“. Kdo předstírá že jest následovníkem Kristovým, ale počíná si nesprávně, dává falešné svědectví o povaze svatého, spravedlivého a milosrdného Boha . . . Jestliže jsme jiné nějak poškodili nebo oklamali, máme to vyznati a nahraditi, pokud je to v naší moci.“ (Desire 555. Leben 308)

15. Co jest naší povinností? Žid. 3, 15

K uvažování: Jak bychom se cítili, kdybychom před velikým zástupem volali k Ježíši. Jak rychle razí Ježíš cestu těm, kteří Jej hledají? Srovnej zkušenost Zacheovu s bohatým mládencem. Ježíš nás hledá dříve než my Jej.

Pomazání Pána Ježíše

1. Kam Ježíš přišel krátce před velikonocí? Jaký div tam vykonal? Jan 12, 1

„Šest dní před velikonocí přišel Ježíš do Betanie, a podle svého zvyku chtěl odpočinouti v domě Lazarově. Spolucestující rozšiřovali všude pověst, že jest na cestě do Jerusalema a sobotu chce ztráviti v Betanii. V lidu bylo veliké nadšení. Mnozí šli do Betanie, jedni, že se cítili přitahováni k Spasiteli, jiní ze zvědavosti, neboť chtěli viděti toho, jež vzkřísil z mrtvých.“ (Desire 557. Leben 309)

2. Od koho tam byl pohostěn? Mar. 14, 3a

„Také Šimon z Betanie byl počítán k učedníkům Ježíšovým. Byl jedním z těch málo farizeů, kteří se zjevně hlásili k následovníkům Ježíšovým. Uznával Ježíše za učitele a přál si, aby byl zaslíbeným Vykupitelem. Nepřijal Ježíše jako svého Spasitele; jeho povaha nebyla dosud přeměněna a jeho smýšlení bylo nezměněno. Spasitel ho uzdravil od malomocenství a tím ho získal pro sebe. Z vděčnosti za to připravil Spasiteli i jeho učedníkům velikou hostinu, k níž pozval i mnoho Židů.“ (Desire 557. Leben 309)

3. Kdo přisluhoval při hostině? Kdo tam také byl? Jan. 12, 2

4. Co učinila Marie, když Ježíš seděl za stolem? V. 3

Marek praví: „Rozbivši nádobu, vylila masť na hlavu jeho.“ Jan praví, že „pomazala nohy Ježíšovy“. Že oba výroky se shodují, vysvítá ze slov v „The Spirit of Prophecy“ II, 375: „Z lásky a vděčnosti chtěla býti Marie první v uctění Ježíše. Aby obrátila na sebe pozornost, pomazala drahocennou masť jeho hlavu i nohy, které potom vytírala svými dlouhými vlasy.“

5. Jak byl tento skutek pokárán? Co později učinil ten, který káral? V. 4. 5

6. Z jaké polmutky to Jidáš řekl? Jakou odpovědnost měl mezi učedníky? V. 6

7. K čemu Jidášův čin přiměl ostatní učedníky? Mat. 26, 8. 9

„Jidáš byl velmi domýšlivý na svůj úřad pokladnický a pokládaje se za znamenitějšího nad ostatní učedníky, svou

domněnku jim také vštípil. Získal si jejich důvěru a využíval toho co nejvíce. Svou pokryteckou péčí o chudé klamal své okolí a svými lstivými poznámkami způsobil, že s nelibostí pohlíželi na nesobecký skutek Marie. (Desire 559. Leben 312)

8. Jak Ježíš ukázal svou nelibost nad jejich výčitkami? Proč Marie pomazala Ježíše? Jan 12, 7

„Vonnou masť, kterouž Marie zamýšlela pomazati mrtvého Spasitele, vylila na živou bytost. Při pohřbu byla by tato vůně naplnila jenom jeho hrob, ale nyní Jej potěšila a přesvědčila Ho o své věrnosti a lásce. Josef z Arimatie a Nikodem neobtěžovali své dary Spasiteli, dokud žil, ale své drahé masti přinesli se slzami, když byl mrtev. Marie dokázala svou lásku v pravý čas a pomazala Spasitele k jeho utrpení a smrti. Tento skutek Ježíš přijal na svou těžkou cestu jako útěchu a záruku opravdové věrnosti.“ (Desire 560. Leben 313)

9. Jak Ježíš ospravedlnil skutek Mariin? V. 8

10. Jakými myšlenkami zabýval se Šimon, když viděl oddanost Marie? Luk. 7, 39

„Ježíš uzdravil Šimona od malomocenství a tak jej zachoval od mrtvého života; a přece Šimon pochyboval, že Ježíš jest prorokem, jelikož této ženě dovolil, aby se Mu přiblížila a neodmítl ji, jelikož hříšnost její byla veliká a velmi známá. Šimon se domníval, že Ježíš o této ženě nic neví.“ (Desire 566. Leben 317)

11. Jak Ježíš odpověděl na tyto nevyslovené myšlenky? V. 40—42

12. Jak správně odpověděl Šimon? V. 43

„Přísné odsouzení bylo by zatvrdilo srdce Šimonovo; ale vlídné napomenutí přesvědčilo jej o jeho vině. Poznal, jak velice dluhuje Pánu; ponížil se, litoval svých hříchů a z pýšného farizea stal se pokorný a sebeobětavý učeďník Kristův.“ (Desire 567. Leben 317)

13. Jak Ježíš zdůraznil rozdíl mezi oddaností Šimonovou a Mariinou? V. 44—47

„V plánu vykoupení dostává se lidem velikých darů milosti, jichž byla účastna také Marie. Ona, jež byla hluboko padla, stala se „příbytkem zlých duchů“; svou službou přišla v úzké spojení se Spasitelem. Ona to byla, která seděla u

jeho nohou, učila se od Něho, která drahým olejem pomazala jeho hlavu a svými vlasy vytírala jeho nohy. Ona byla při jeho ukřižování i při jeho pohřbu; po zmrtvýchvstání přišla první k hrobu a první zvěstovala jeho vzkříšení.“ (Desire 568. Leben 319)

14. Koho Židé chtěli zvláště viděti? Jan 12, 9b

„Očekávali od Lazara podrobné zprávy o věcech po smrti. Ale k jejich velikému překvapení neřekl jim nic. Neměl jim co říci, neboť mrtví nevědí nic . . . Lazar však se vší určitostí svědčil, že Ježíš jest Synem Božím.“ (Desire 558. Leben 309)

15. Co kněží chtěli učiniti s Lazarem a proč? V. 10. 11

K uvažování: Nepěkné vlastnosti povahy Jidášovy a Šimonovy. Proč Mariin skutek nebyl marností? Věci, které mají větší cenu než peníze. Jak můžeme nyní projevit svou lásku k Spasiteli?

11. úkol. — 14. března 1936. Z. s. 18.02

Vjezd do Jerusalema; druhé očištění chrámu

1. Jaké proroctví bylo dáno před mnohými léty o důležité příhodě v životě Ježíšově? Zach. 9, 9

„Takto vyličoval prorok Zachariáš 500 let před narozením Ježíšovým příchod Mesiáše. Toto proroctví se nyní mělo splnit. On, který tak dlouho odpíral královské poctě, šel nyní do Jerusalema jako zaslíbený dědic trůnu Davidova. Prvého dne týdne vjel Ježíš do Jerusalema. Zástupy, které přišly do Betanie, aby Jej viděly, provázely Jej, isouce žádoucí viděti Jeho přijetí v Jerusalemě. Mnozí jiní, kteří k svátku přišli do Jerusalema, připojili se k zástupu. Zdálo se, že všecko stvoření se raduje; stromoví skvělo se zelení a jejich květy plnily vzduch vůní. Naděje na nové království znovu ožila.“ (Desire 569. Leben 320)

2. Do které dědiny přišel Ježíš na cestě do Jerusalema? Mat. 21, 1a

3. S jakým rozkazem poslal dva učedníky? Co měli říci, kdyby jim někdo zbraňoval? V. 1b—3

4. Čeho to bylo vyplněním? V. 4. 5

5. Co učedníci zakusili při vykonávání rozkazu? Luk. 19, 32—35

6. Co se stalo, když je přivedli k Ježiši? Mat. 21, 7. 8

7. Co volali zástupové? V. 9

Hosanna znamená „pomoz!“ *„zachovej já“*

8. Jak Lukáš vyličuje tento děj? Luk. 19, 37. 38

„Takový vítězoslavný průvod svět před tím nikdy neviděl; ani jeden pozemský vítěz nezakusil něco podobného. V tomto průvodě nebylo zajatců; vítězným znamením Spasitelovým byly jeho skutky lásky, prokázané lidstvu. Zajatci lříchů, které Ježiš vyprostil z moci satana, chválili Boha za své vysvobození. Slepí, jímž daroval zrak, šli vpředu, a němí, kterým Ježiš rozvázal jazyk, jásali a volali Hosanna. Nemocní, kteří byli uzdraveni, vdovy a sirotci, očištění malomocní: všichni se radostně a vděčně přiznávali k Pánu a oslavovali Jej jako Krále slávy. V zástupu bylo také několik, které Ježiš svým hlasem vzkřísil k životu.“ (Leben 324)

9. Co žádali někteří farizeové? Co jim pravil Ježiš? Proč musil být oslaven? Luk. 19, 39. 40

„Tento vítězoslavný průvod byl určen od Boha; proroci jej předpověděli a lidé byli bezmocní, aby zmařili úmysl Boží. Kdyby byli lidé zameškali splniti jeho úmysl, byl by býval mrtvým kamenům propůjčen hlas, aby provoláním chvály oslavili jeho Syna.“ (Desire 572. Leben 324)

10. Co se tázal lid, když Ježiš přišel do Jerusalema? Jak zněla odpověď? Mat. 21, 10. 11

11. Jak Ježiš projevil svůj zármutek nad osudem Jerusalema? Luk. 19, 41. 42

12. Co předpověděl o Jerusalemu? V. 43. 44

„Více než tisíc let pohrdali Izraelští milostí Boží a přivodili na sebe hrozný soud; nedbali Božích výstrah a hubili jeho proroky. Okovy, které si lid po staletí kul, padly naň za dnů Kristových, aniž o tom zvědčli. V každé době jest lidstvu dána příležitost smířiti se s Bohem; ale i tato milost Boží má své hranice.“ (Leben 333)

13. Kam šel Ježíš z chrámu? Mar. 11, 11
14. Co učinil druhého dne, když vešel do chrámu? Mat. 21, 12

„Na počátku své činnosti vyhnal Ježíš z chrámu všechny, kteří jej znečistili všelijakými obchody světskými; svým přísným a mocným vystoupením naplnil strachem všechny lstivé, ale bázlivé obchodníky. Nyní, před ukončením své pozemské pouti opět přišel do chrámu a našel jej právě tak znesváčený, jako před léty. Předsíň chrámu podobala se velikému tržišti. Řev zvířat a zvuk peněz mísil se s křikem kupců a prodavačů; jen tu a tam slyšeti bylo hlas službu konajících kněží. Také chrámoví hodnostáři účastnili se obchodování. Svým sobectvím nechali se ovládnouti tak, že v očích Božích nebyli nic lepší než obyčejní zloději.“ (Desire 589. Leben 335)

15. Které proroctví uvedl Ježíš k obhájení svého činu? V. 13
16. Co se stalo, když prodavači a penězoměnci vyhnání byli z chrámu? Jakou úctu Mu prokázaly děti? Jak to působilo na farizee a zákoníky? V. 14. 15

„Jako kdysi Ježíš odhaloval v chrámě tajemství, jímž nerozuměli kněží a knížata, tak v posledním díle Božím na zemi správně vychované děti budou ve své prostotě mluvit slova, která vzbudí úžas mužů, kteří nyní mluví o „vyšším vzdělání“. Jako kdysi v síni chrámu děti zpívaly: „Hosanna Synu Davidu“, tak v posledních dnech pozvednou děti svých hlasů, aby hynoucímu světu zvěstovaly poslední výstražné poselství.“ (Zeugnisse II. 195)

17. Co kněží, pravili Ježíši? Jak On odpověděl? V. 16

12. úkol. — 21. března 1936. Z. s. 18.13

Neploďný fík ; Ježíš a farizeové

1. Kde Ježíš ztrávil noc po slavném vjezdu do Jerusalema? Mat. 21. 17

Betanie byla vzdálena od Jerusalema asi 4 km. Tam byl domov Lazara, Marie a Marty. Ježíš však nepoužil jejich pohostinství, neboť v knize „Život Ježíšův“ jest psáno: „Potom

nepozorovaně opustil město a vrátil se se svými učedníky do Betanie. Když Jej hledali, aby Ho dosadili na trůn, nikde Ho nenašli. Ježíš ztrávil celou noc na modlitbě a ráno přišel zase do chrámu.“ (Desire 581. Leben 330)

2. Co jest pravěno o Ježíši, když se vracel do města? V. 18

3. Kde doufal naléztí něco k jídlu? Jak byl zklamán? Co pravil stromu? V. 19

„V té době bývaly již zralé fíky, ale v této krajině, na výšinách u Jerusalema mohlo býti řečeno, že nebyla doba fíků. Ježíš měl hlad a těšil se, když u cesty viděl tento fík. Jelikož u fíků ovoce roste dříve než se rozvinou listy, mohla býti naděje, že tento listnatý strom má ovoce. Ale zdání klamalo. Ježíš nenalezl nic než listí jen.“ (Desire 581. Leben 330)

4. Kam se večer opět odebral? Mar. 11, 19

M o c v í r y

5. Čemu se ráno učedníci divili? Kdo upozornil Mistra na tento strom? V. 20. 21; Mat. 21, 20

„Zlořečení fíku bylo podobenstvím. Neplodný strom, chlubící se svým listím před Pánem, byl obrazem na židovský národ. Spasitel chtěl svým učedníkům ukázati příčinu osudu Izraele . . . Jiné stromy ve fíkové zahradě také neměly ovoce; jejich větve listí prosté, nic neslibovaly a nezpůsobily zklamání. Těmito stromy znázornění jsou pohané. Chybělo jim pobožnosti právě tak, jako Židům, ale oni nepředstírali, že slouží Bohu . . . Tato výstraha jest pro všechny doby. Kristovo zlořečení stromu, jež stvořil svou mocí, jest výstrahou pro všechny církve. Nikdo nemůže žíti v poslušnosti zákona Božího, aniž by nesloužili bližnímu. Ale jak mnoho jest těch, kteří ne-žijí podle příkladu Kristova milosrdně a nezištně! V Ježíšově odsudku stromu jest ukázáno, jak odporné jsou Mu všechny prázdne okázalosti, a že zjevný hříšník má menší vinu než ten, kdo předstírá, že slouží Bohu a nepřináší ovoce spravedlnosti.“ (Desire 582. Leben 331)

6. Co Ježíš pravil učedníkům o víře? Jaké ujištění dal těm, kteří prosí? Mat. 21, 21. 22

7. Které výroky jiné praví podobně? 1. Jan. 3, 22; 5, 14. 15

8. Jaké otázky přední kněží dali Ježíši, když přišel do chrámu? Mat. 21, 23

9. Jak odpověděl Ježíš? V. 24

10. Jakou otázku jim dal? Jak o tom rozvažovali? V. 25, 26

11. Čeho se báli, kdyby vzbudili proti sobě nelibost lidu? Luk. 20, 6

12. Jak tedy odpověděli? Jak na to odvětil Ježíš? Mat. 21, 27

13. Jakým podobenstvím snažil se Ježíš ukázatí farizeům jejich převrácené počínání si? Co otec v podobenství pravil prvnímu synu? V. 28

14. Co řekl syn a co potom učinil? V. 29

15. Jak odpověděl druhý syn a co učinil? V. 30

„V tomto podobenství otec představuje Boha a vinice církev. Dvěma syny jsou představeny dvě třídy lidí. Syn, který se zdráhal uposlechnouti příkaz svého otce a odpověděl: „Nechci“, představuje ty, kteří žili v zjevném přestupování, aniž by předstírali, že jsou zbožní a zřejmě se zdráhali podrobiti se jhu poslušnosti a obmezení jejich přirozených náklonností, jež ukládá zákon Boží. Ale mnozí z nich toho později litují a uposlechnou volání Božího . . . V synu, který řekl „jdu“, ale nešel, jest zjevena povaha farizeů. Tomuto synu podobni byli židovští vůdcové, pokání nečinící a domýšliví. Náboženský život lidu židovského byl pouhou formou.“ (Gleichn. 273)

16. Co se potom tázal Ježíš? Co odpověděli kněží? Co On jim na to pravil? V. 31

17. Jak odůvodnil svůj výrok? V. 32

„Také nyní jsou mnozí, kteří předstírají, že jsou poslušni příkázání Božích, ale ve svých srdcích nemají lásku Boží, aby ji udělovali jiným. Kristus je volá, aby se s Ním spojili v díle zachraňování světa, ale oni se spokojují tím, že praví: „Ano, Pane!“ Ale nejdou. Nepracují s těmi, kteří konají dílo Boží. Jsou zahaleči. Podobni nevěrnému synu, činí Bohu falešné sliby.“ (Gleichn. 280)

„Přijde-li k tobě volání: ‚Jdi na vinici mou a pracuj‘, neodmítej pozvání . . . Nikdo si nelichotí, že později snadno se bude moci vzdáti hříchů, jímž se po nějakou dobu oddával.

Nestává se tak. Každý hřích zeslabuje povahu a posiluje zvyky; následek pak bývá úpadek tělesný, duchovní i mravní. Můžete litovati nesprávnosti, které jste se dopustili a vkročiti na správnou cestu, ale směr, daný vašemu smýšlení a vaše oddávání se zlému učiní vám to těžké, abyste mohli dobře rozeznávat správné od nesprávného. Skrze zakořeněné a nesprávné zvyky bude vás satan vždy znovu napadati.“ (Gleichnisse 279)

K uvažování: Důkaz v tomto úkole, že Ježíš byl skutečně člověkem. Proč nejsou mnohé modlitby vyslyšeny? „Dobrými skutky si nekoupíme lásku Boží; ony však zjevují, že tuto lásku máme.“ (Gleichnisse 281)

13. úkol. — 28. března 1936. Z. s. 18.24

Souhrn úkolů

1. Ježíš byl v sobotu pozván do domu farizeova a tam uzdravil nemocného člověka. Farizeům se to nelíbilo. V podobenství o veliké večeři měli pozvaní všelijaké výmluvy.
2. Ježíš vypravuje podobenství, aby ukázal cenu jedné duše. V podobenství o ztraceném synu ukazuje lásku Otcovu.
3. V podobenství o nespravedlivém šaíáři Ježíš ukazuje, jak děti světla zajistiti si mohou budoucí statky. Do čeho se zaplétá ten, kdo chce sloužiti dvěma pánům?
4. Kterým velikým divem Ježíš dosvědčil své tvrzení, že jest Synem Božím? Jak to působilo na přední kněze a zákoníky?
5. Dvě srovnání: Nepravý soudce a náš Otec nebeský; fari-zeus a celný.
6. Bohatý mládenec přišel k Ježíši, ale neobstál ve zkoušce. Zdůraznění nebezpečí bohatství.
7. Podobenství o dělnících na vinici. Naučení z výplaty.
8. Ježíš poukazuje učedníkům na zkoušky před sebou. Matka Jakubova a Janova pokouší se svým synům zajistiti čestná místa.

9. Uzdravení slepého; u Zachea.

10. Marie pomazala Ježíše v domě Šimona. Učedníci to měli za marnost. Kristus ospravednil skutek Mariin.

11. Ježíš vjíždí do Jerusalema jako král. Vyhání z chrámu ty, kteří jej znesvětili.

12. Zlořečení fiku, který měl jenom listí. Ježíš svými otázkami uvádí farizee do rozpaku. Podobenství o dvou synech.

V Š E M

Bratřím, sestřám i přátelům pravdy doporučujeme naše knihy:

„Velký spor věku“

„Dějiny a proroctví světové“

„Znamení poslední doby“

„Služba dobrých andělů“

„Lidové nemoci“

„Cestou života“

„Mladost — Radost“

„Cesta ke Kristu“

„Boží stát?“

Menší spisy:

„Na sklonku dějin lidstva“

„Útrpení Kristova“

„Boj proti alkoholu“

„Bude tisícileté království?“

„Co souditi o spiritismu?“

„Přijď království tvé“

„Co jest Bible?“

„Který den jest dnem Bož.

odpočínutí?“

„Který křest jest správný?“

„Spolehlivost proroctví“

Mimo to máme na skladě vhodné knihy z cizích nakladatelství, jako:

„Kniže z domu Davidova“

„Labyrint světa“

„Setba a žeň“

„Vítězi koruna“

a mnohé jiné.

Žádejte podrobný ceník u správců misijních spolků nebo v nakladelství.

HLASATEL PRAVDY

Ize dostati celé ročníky od r. 1929 vázané i nevázané. V příštím roce začne „Hlasatel“ vycházeti v nové, lepší úpravě. Bude větší velikosti i většího obsahu. Obraz na první straně bude obyčejně dvoubarvený. Vycházeti bude pravidelně 4krát v roce, předplatné na rok Kč 6.—.

Odbírejte a čtěte tento jediný náš časopis, jež lze dobře použiti pro vzdělání sebe i k misijní práci s jinými.

Zpráva o misijní činnosti

v měsíci 193

starší*)	mládež*) (*) nehodící se škrtněte)	děti*)	Počet
Biblických úvah vykonáno
Misijních návštěv vykonáno
Misijních dopisů napsáno
Osob do shromáždění přivedeno
Duši získáno
Knih, brožur a Bibli rozšířeno	Velký mis. týden
	Jiné
	Úhrnem
Časopisů a traktátů rozšířeno	Velký mis. týden
	Obžinková práce
	Jiné
	Úhrnem
Cena prodaných knih a spisů	Velký mis. týden	Kč
	Obžinková práce	Kč
	Jiné	Kč
	Úhrnem	Kč
Počet osob, jimž poskytnuta pomoc
Počet pomoci (samaritská služba)
Počet hodin sociální práce
Počet darovaných šatů a prádla
Počet darovaných párů obuvi
Počet poskytnutých jídel
Potravin darováno v ceně			Kč
V hotovosti dáno			Kč

Jméno :

Pozn.: Zpráva budiž vyplněna za měsíc a odevzdána písaři misijního spolku.
Zpráva práce o blaho budiž dále dána vedoucí sestře kroužku péče o blaho.